

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1126/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.741/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Litresits András ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérték a Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.591/2022/14. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.69462023/7/II. számú ítélete és a Kúria Pfv.IV.20.741/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozók keresetet terjesztettek elő, és annak megállapítását kérték a bíróságtól, hogy az alperesek megsértették a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy ellenük alaptalan és valótlan tényeket tartalmazó feljelentést tettek. A Budapest Környéki Törvényszék 2023. november 10-én meghozott 20.P.20.591/2022/14. számú ítéletében elutasította a keresetet. A bíróság hivatkozott a következőkes bírői gyakorlatra, amely elismeri, hogy konkrét, egyedi jogsértő tényállításokra hivatkozás nélkül is jogsértő lehet egy feljelentés akkor, ha annak tartalmából jóhírnév megsértésére vonható le következtetés a közfelfogás szerint is. Jelen esetben a bíróság azt állapította meg, hogy nem ütközött a jóhiszemű eljárási jogok gyakorlásába az, hogy az alperesek feljelentéssel a rendőrséghez fordultak. Az ítélet indokolása szerint az sem volt megállapítható, hogy az alperesek a feljelentésben tudatosan valótlan tényállításokat fogalmaztak volna meg, a feljelentésben foglalt előadásaik nem tartalmaztak az indítványozókra vonatkozó indokolatlanul bántó, öncélúan megalázó kijelentéseket, vagy indokolatlanul sértő megalázó megfogalmazásokat. A bírői gyakorlat szerint az eljárásban tett nyilatkozatok még abban az esetben sem minősülnek személyhez fűződő jogok megsértésének, ha

utóbb valótlannak bizonyulnak és a kezdeményezett eljárás alaptalan volt. Mindezekre tekintettel a bíróság elutasította a keresetet. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.694/2023/7/II. számú 2024. március 7-én meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [3] A jogerős ítélet ellen az indítványozók felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria 2024. december 4-én meghozott Pfv.IV.20.741/2024/5. számú ítéletével helybenhagyta a jogerős döntést. A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, és szinte teljeskörűen ismertette a hasonló ügyekben kialakult ítélkezési gyakorlat alapelveit. Nem találta megállapíthatónak, hogy az egyes alperesek a feljelentésekben foglaltak valótlanságáról tudva, visszaélészerűen gyakorolták volna a büntetőeljárási szabályok által lehetővé tett feljelentési jogaikat. A Kúria is arra a következtetésre jutott, hogy a feljelentések tartalmukat tekintve nem haladják meg egy büntetőügyben tett „szokásos”, illetve „átlagosnak” tekinthető tartalmát, melyre tekintettel a jogsértés ebben a viszonyban sem állapítható meg. A Kúria megállapítása szerint a másodfokú ítélet teljeskörűen eleget tett a Pp. 346. § (5) bekezdésében rögzített, a jogi indokolás tartalmára vonatkozó szabályoknak. A Kúria nem találta megalapozottnak a kereset jogalapját, így nem kerülhet sor személyiségi jog megsértésének jogkövetkezményeinek alkalmazására sem.
- [4] 2. Az indítványozók alkotmányjogi panaszban kérték a Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.591/2022/14. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.694/2023/7/II. számú ítélete, valamint a Kúria Pfv.IV.20.741/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [5] Az indítványozók szerint az ítéletek sértik az emberi méltósághoz való jogukat, a jóhírnévhez való jogukat, és a tisztességes eljáráshoz való jogukat. Álláspontjuk szerint a bíróságok nem szolgáltattak kellő mélységű magyarázattal arra vonatkozóan, hogy az általuk bemutatott tények és bizonyítékok ellenére miért utasították el a sérelemdíj iránti kérelmüket. Megítélésük szerint a bíróságok számos releváns bizonyítékot figyelmen kívül hagytak, és ezáltal téves következtetéseket vontak le, amellyel indokolatlanul és tisztességtelenül korlátozták a jogérvényesítési lehetőségeiket. Megítélésük szerint a Kúria ítélete Alaptörvény-ellenes, mert a Kúria nem végezte el az alapjogi tesztet, nem rögzítette a mérlegelésének eredményét az indokolásban. Érvelésük szerint a Kúria nem fogalmazott meg érdemi indokolást abban a kérdésben, hogy miért hozott egy korábbi ítélkezési gyakorlattal ellentétes döntést. Hivatkoztak arra is, hogy a bizonyítás körében nem került sor minden indítványozó által csatolt irat mérlegelésére, így álláspontjuk szerint a bizonyítás nem tekinthető okszerűnek.
- [6] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.

- [7] Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [8] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet benyújtani. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható azzal, hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg. A Kúria érdemben vizsgálta a felülvizsgálati indítványt, ezért az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja {3325/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [9] 3.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének, valamint I. cikk (3) bekezdésének sérelmére is. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény I. cikke, valamint a 28. cikke nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított és védett jogának, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani, ezért az indítvány ezen elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának követelményét (lásd például: 3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3535/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [24]).
- [11] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek csak részben felel meg. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk], a támadott bírói döntéseket, valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére.

- [12] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkét és VI. cikk (1) bekezdését azonban csak megemlíti, de nem indokolta alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy a támadott bírósági döntések miért ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a megfelelő alkotmányos indokolás hiánya az érdemi elbírálás akadályá {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]; 3342/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [7]}.
- [13] A határozott kérelem mint törvény által megkövetelt feltétel csupán a XXVIII. cikk (1) bekezdés tekintetében teljesül, amelynek sérelmére az indítványozók a Kúria döntésével összefüggésben hivatkoznak, így az Alkotmánybíróság a további vizsgálatot a Kúria döntése és az Alaptörvény ezen szabálya vonatkozásában folytatta le.
- [14] 3.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [15] Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az indítványozók a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét állítják. Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy gyakorlata következetes abban, hogy nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy hogy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [29]}. Önmagában az, hogy a bíróság a tényeket és a bizonyítékokat az indítványozótól eltérő módon értékelte, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vonta le, és nem osztotta az indítványozó jogi álláspontját, még nem teszi az eljárást tisztességtelenné {3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. [...] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] [a]z

Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.

- [17] Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[14]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy jelen ügyben a Kúria – többek között korábbi döntéseire is hivatkozva – részletesen rögzítette, hogy a személyiségi jogsértés bekövetkeztét milyen szempontok szerint kell vizsgálni. Széles körű magyarázatot adott arra vonatkozóan, hogy a másodfokú bíróság döntése miért volt megalapozott abban a kérdésben, hogy a feljelentés ténye önmagában nem lesz sértő a személyiségi jogokra nézve akkor sem, ha végül nem kerül sor a feljelentett személy büntetőeljárás keretében történő elmarasztalására. A bizonyítással összefüggésben is részletesen kifejtette a Kúria a felülvizsgálati eljárás szerepét, annak bizonyítással való összefüggését. A Kúria indokolásában kifejtette azt is, hogy miért nem volt megállapítható, hogy az alperesek a feljelentésekben foglaltak valótlanágáról tudva, visszaélészerűen gyakorolták volna a feljelentési jogukat, valamint, hogy miért nem volt igazolható, hogy az alperesek tudatosan „összeesküvést” szőttek annak érdekében, hogy a felperesek munkaviszonya megszüntetésre kerüljön. A Kúria hivatkozott arra a következetes ítélkezési gyakorlatra is, mely szerint önmagában az a körülmény, hogy a peres fél nem ért egyet a bíróság ítéletének indokolásával, nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését.
- [19] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott ítélet indokolásával szemben – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján – megfogalmazott kritikák nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem értékelhetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként, ezért az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.

[20] 4. Az Alkotmánybíróság ezért – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró